

contra 60) i les empreses mercantils no (368 contra 208). Sobre els establiments de beneficència les opinions estan sensiblement equilibrades.

5.—El salari anual màxim límit de la obligatorietat de l'assegurança ha d'ésser de 3.000 a 4.000 pessetes (266 d'entre 553).

6.—L'obrer assegurat ha de poder escollir l'organisme que vulgui, d'entre els que reuneixin determinades condicions (572 contra 88) i no li ha d'imposar determinat organisme l'Estat (531 contra 107) ni el patró (621 contra 15).

7.—El malalt ha de poder elegir lliurement metge sense altres limitacions que la d'acceptar aquest l'assistència (612 contra 43).

8.—El metge ha de tractar amb l'organisme o organismes de l'Assegurança Social de Malaltia amb la intervenció efectiva i constant del Sindicat (641 contra 17).

9.—Sempre que sigui possible els honoraris es pagaran per serveis prestats (512 contra 116). És rebutjat el funcionisme com a sistema (494 contra 136).

10.—Ha de regir una tarifa especial feta pel Sindicat d'acord amb l'organisme de l'assegurança (559 contra 75).

11.—Sobre el sistema econòmic d'assegurança, les opinions estan equilibrades excepte en un punt concret i és el de què les primes siguin revisades periòdicament (414 contra 59).

12.—Pot obligar-se a l'assegurat malalt amb les degudes garanties a sotmetre's a determinats tractaments, especialment amb mires a evitar la invalidesa (545 contra 81), i a ésser internat en determinats establiments, sobretot amb mires a despistar la simulació i el frau (601 contra 40).

13.—El metge no s'ha de limitar a ésser mà d'obra de l'A. S. de M. (617 contra 15), sinó que ha d'estendre la seva acció a tots els mecanismes i modalitats d'ella (608 contra 17).

14.—L'A. S. de M. no és solament una qüestió econòmica entre capital i treball (596 contra 28), sinó que és un problema de sanitat pública (619 contra 25), relacionat amb el problema de la beneficència pública (473 contra 144) i amb el problema de l'organització racional de la producció (520 contra 64).

15.—Els organismes i mecanismes d'assisten-

cia del malalt no han de tenir solament un caràcter terapèutic (566 contra 65) sinó que han d'orientar-se vers la medicina preventiva (611 contra 25).

16.—Convé evitar que l'A. S. de M. constitueixi en definitiva un monopoli, com la vellesa i la maternitat (563 contra 78).

17.—S'han de prendre mides per a evitar que l'A. S. de M. trobi mà d'obra mèdica a sota preu (630 contra 20) com l'ha trobada per l'Assegurança Maternal.

18.—Han contestat 169 en sentit afirmatiu d'intervenir activament en les tasques de la Comissió.

19.—Els plebiscitaris no han aportat cap esmena fonamental i, en canvi, han aportat fetes, dades i suggerències d'altíssima vàlua, que seran objecte d'ulterior estudi i pròximes actuacions.

RECOMANACIONS DE LA PONENCIA

20.—A la instructa 4.—Fóra una bona ocasió per a indicar als companys que treballin les societats de socorsos mutus amb les quals estiguin en relació, per tal d'anar-les preparant per a ésser el puntal i els millors instruments a Catalunya de l'A. S. de M.

21.—A la instructa 8.—El Sindicat de Metges de Catalunya ha d'arribar més enllà de la intervenció efectiva i constant en l'A. S. de M. Ha d'estudiar (la Ponència està estudiant) la manera de què ell realitzi la part d'assistència social d'aquesta assegurança.

22.—A la instructa 13.—En estendre el metge, o el Sindicat, o la Ponència, digui's com es vulgui la seva acció a tots els mecanismes i modalitats de l'Assegurança, es trobarà àdhuc no vulgui enfront de determinats elements. Ara bé, nosaltres no hem d'anar mai contra res ni contra ningú, però tampoc hem d'aturar-nos, davant de res ni de ningú que sigui un obstacle en nostra marxa vers la defensa del malalt.

23.—A la instructa 14 i 15.—Apareix ben clara l'orientació de l'estament mèdic vers la medicina social, d'on se'n deriva la necessitat de realitzar actes com els que són objecte de la present instructa.